

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 19

Parkland, Washington, 10de Mai 1901.

11te Aarg.

43. Jakobs Bøn.

1 Mos. 32, 1-22.

De Jakob drog videre henimod Jerban, mødte Guds Engle ham. Egesom ved sin R-ise fra Ranson, saa saa han nu ved sin Tilbagekomst disse gode Manden, som ledsagede ham paa hans Rejs. To magtfulde himmelske Hærskarer vakte sig for ham, de dannede og skjærmede hans Følge. Englebærens leiter sig om dem, som frygter Herren og bevaer deres Indgang og Udgang.

Denne trøstelige Søn af Engle vilde ruske Jakob ligeoverfor den nye Færd, som han gik imøde. For Eubent, som han havde sendt til sin Broder Esau, bragte den Efterretning, at denne kom imod ham med fire hundrede Mand. Paa Grund deraf kom Jakob i stor Frygt og Angest. Skindet hænger ogsaa ved de troende, og det gjør dem snart svage, bange og modløse.

Men Jakob tog nu i sin Angest sin Tilflugt til Gud, og bønne hans Bøn er et Mønster paa en ret Bøn. Jakob raabte til sin Fader Abrahams og sin Fader Isaaks Gud, der havde aabendæret sig for hans Fæder. Vi opsender nu vore Bønner til Gud, som har aabendæret sig i Kristus, til Jesu Kristi Fader. Jakob huskede paa Guds Befaling, at han havde lovet ham, at han skulde vende tilbage til sine Fædres Land. Den, som gaar paa Guds Bete, kan med Gud frit gaa alle Færr imøde. Jakob mindede Gud om den Trofast og Barmhjertighed, han hidtil havde vist mod ham. Saaledes mindede vi i vore Bønner Guds hidtilværende Barmhjertigheder og ofer deraf den Tro, at Gud fremdeles vil hjælpe. Jakob erkjendte, at han ikke var værdig til Guds Barmhjertighed. En ret Bøder solet, netop naar han omgaaes med Gud, sin Uværdighed. Men han har alligevel Lid til Guds Gøddhed og Trofasthed og beder ham: Red mig ud af Røden! Saaledes lod Jakobs Bøn: Red mig af min Broders Haand!

Endelig beraaber en troende Bøder, som Jakob, sig paa Guds Bøder om Naade, Barmhjertighed og Hjælp.

Jakob overgav sin Sag til Gud. Altsidel gjorde han, hvad der stod i hans Kræfter, for at afværge den truende Færd. Han delte sin Hær i to Dele, for at i det mindste en Del kunde undkomme, dersom den anden skulde blive slagen. Han sendte en Del Ljovene med en stor Hæde, udsatte Dyr af sin Hjord, imod Esau, for at fermitte ham. Saaledes skal vi i al Rod stole paa Gud, men ikke friste ham; vi skal bruge alle vore Kræfter og vor Forskand for at afværge Rod og Færd. Og det er ret og vilkårligt at komme vore Modstandere i Forskjødet, tilvilde dem Forsvøning og paa alle Slags Maader, ved Gave, Gunst og Velgjerning, søge at blødgjøre deres haarde Hjerter.

Men ogsaa I skal vidne. Fædres Bidseddyrd for Sandheden.

Ten 2den Mai 1530 ankom Rurkhyssen af Sæffen til Rigsdagen i Augsburg. Blombi Fyrsterne var han en af de allerførste, som indfandt sig. Ratskammerne gjorde store Dine, thi de, som var ankomne før, havde tænkt og talt haanligt om, at han ikke vøder at indfinde sig. Men han kom frimodig og med et anseeligt Følge. Rurkhyssen selv, Johannes den Bestandige, var en meget agtværdig Gubbe paa 63 Aar. Nogle af hans Litter var: „Det hellige romerske Riges Erkearkisk og Rurkhyssen.“ Han var virkelig ogsaa Keiserens dygtigste og mest formaaende Mand. Keiseren kendte ham ogsaa, da han endog havde at talle Rurkhyssens Broder og Førgjænger for sin Bølskrone.

I Rurkhyssens Selskab var Rurkhyssen, Hertug Frantz af Lüneburg, Fyrst Volkong af Anhalt, Grev Ribrecht af Mansfeld, 4 andre Grever og Herter, 7 adelige og 3 lærde Raadsherrer, 7 Riddere, 70 andre af Vælden og des-

uden de i sitte Nr. nævnte Professorer og Præster. Landgreven af Hessen indfandt sig ogsaa med et anseeligt Følge. Luth-r var igjen i Røburg, men stod i stadig Forblindelse og Brevvæbning med Rurkhyssen og Melancton. Efter Byraadets og Bergernes Dulle lod Rurkhyssen sine Theologer vandre stiltigt i Mønter. Dette arbejdede de iurige Ratskammer wegert. Men saa mange Keiseren endnu ikke var kommen, kunde de trods alle Forsøg dog ikke hindre det.

For at paavirke ham imod Protestanterne reiste nogle af de iurige latolste Fyrster ham imøde. Først den 15de Juni kom han til Augsburg.

Straks kom Kong Ferdinand, som kejserlig Udsending til de protestantiske Fyrster og lod dem forstaa at de maatte slutte med at vandre, og at de den næste Dag skulde deltage i Professionsen paa Kristi Legemest, som da skulde holdes.

Med begge disse Paalæg fremførtes straks Modgrunde og Forestillinger. Hvad mon vi vilde haad Rod til under disse Omstændigheder at gjøre?

Endog næste Morgen, før Festen begyndte, sendte Keiseren atter streng Ordre til de evangeliske om at deltage i Festen, men ikke en af dem var at se i Professionsen. De kunde og vilde ikke deltage i en afgubst Wisburg af Røbverens Indstiftelse. Guds Ord var dem fjærrere end Væ og Gunst hos Keiseren.

Saa blev der Sværgemaal om de vilde indfinde sine Prædikener i Rurkhyssen. Fyrsterne og Theologerne var enige om, at dersom det kom til det yderste vilde de sige sig i ikke at vandre i Rurkhyssen, men i sine Herberger vilde de holde sine Gudstjenester.

Der var det, at hine tapre Fæder igjen med Tale og Handling frimodigt stod paa den meget vigtige og hellige Grundfæstning for sand Religionsfrihed, som før Reformationen i lange Tider havde været glemt i Kirken, at Tro og Værd om aandelige Ting efter Guds

Ord er en Sag mellem Gud og de enlelted Samvittighed, som ikke kunde eller maatte tvinges eller indskrænkes.

Udfaldet af disse Forhandlinger var, at begge Parter skulde indfinde de offentlige Prædikener med Undtagelse af enkelte i Keiserens Selskab, og disse svarede med saa rødbigt Tro, at Evangeliets Sag vandt ved deres usle Sval. Den Gang var Guds Ord om Naade og Syndsforsøvelse i Kristi Blod dyrt i Landet. Mange reiste lange Veier fra sine værglige Rurker for at høre en evangelisk Prædiken.

Herrens Bog var lagt paa Hylben, Sværd i Kirken led.

For en Krone, for en Gylben Dummerig tilfals man bød; Sandheds Væ og Rurkers Ord Bar som lyttet ned i Jord, At det skulde ei fordomme, Pavelegn og Munkedromme.

Taf vor Fæder i det herte, Taf i Jesu Kristi Navn! Naade for dit Gubdomsæie Færdt vor ringe Fødsfavn; Ordet over Vølgen blaas Vøb i Randens Kraft du gaa, Vøb til Salighed det vlrte Værtegn i vor lave Rurke.

Albrig, Gud, du det forandret, Lad i fromme Fædres Fjed I dit Rurkus Vø os vandre, Vylas hjem til dig i Fjed! Dagen helbet, hos os bliv, Du, som er vort Vø og Liv, Væst du os med Sjælsøde, Gjør en liflig Rurkøde.

Men de som beder saaledes, maas ogsaa arbejde saaledes.

M a r t.

Postnummert af „Herald“ indeholdende Oversættelsen af Dahlmanns Traktat „Kirkegang“ er endnu at saa for 1ct. per Eksemplar postofret tilsendt.

Helena's Familie.
(En Fortælling om Rom i det første
Aarhundrede.)

(Fortsættelse.)

XXXIII.

Nero i Grækenland.

Han gjorde imidlertid intet Spørgsmaal efter Cinesas, førend han ankom til Rom, hvor han erfarede, — at Cinesas først var reist til Britannien, og derefter var vendt tilbage med Labeo og havde fulgt med denne til Judæa.

Dette bragte Neros Kaseri til det højeste. Cinesas havde vidst, at han var i Grækenland, og dog foretrakket at rejse til Judæa! Og hvorfor? At tom Røsgjerrighed. Biskelig ikke for at kæmpe. Han havde altsaa vist sig ligegaldig for Keiserens Genl. Det var en Overførsel, det var en Fornærmelse. Han skulde dø.

Det første, han gjorde, var at sende affed en Befaling til at sørges Cinesas og føre ham til Rom for at forhøres.

„Han skal dø denne Gang,“ sagde Nero til Tigellinus. „Jeg vil dog prøve at se, om ikke Døden kan gøres straffelig selv for ham.“

XXXIV.

Neros Død.

Den Ufaldsbudet, som Nero ved sit Indtog havde hørt i Roms Gader, skulde blive den sidste, der ofredes denne Mand, hvis Liv var en saadan Blanding af Tragedie og Komædie. Kæppe var han vendt tilbage, førend han opdagede en meget farlig Sammensværgelse. Han vil den dæmpet, men besluttede at forlade Færetne i Hovedstaden og begav sig til Neapel, hvor han for en Tid igjen hengav sig til sine Lidenheder og sin Kunst. Der fandt han alt efter sin Smag. Hans Soldater kunde holde Befolkningen i denne mindre By i Ase; det omlygende Landkabs Sjævnhed tilfredsstillede ham, og selve Byen havde altid fundet hans Behag.

Men hans Rødsler her var kun kortvarige. Den hele Verden var væklet op af sin Slævhed og reiste sig for at afrykte det Tyranni, der daade var saa straffeligt og saa nedværdigende. I nogen Tid havde der været Uro i Gallien, og her fandt de første Bevægelser Sted. En Mand ved Navn Bunder, som nedstammede fra de gamle Konger der, fremstod med den Beslutning at styrte Nero fra den Throne, han saaledes havde vanæret. Han sendte Breve til Landhøvedingerne i

de omlygende Provinser, iblandt hvilke den mægtigste og mest fremrygende var Galba, der styrede i Spanien. Denne tilhørte den Sulpicianse Familie og var langt ude beslægtet med Labeo. Han modtog Bunder's Forslag med megen Ubeslemthed, og kunde hverken erklære sig for eller imod hans Planer. De fleste andre Landhøvedinger affog at tage Del i dem, enten af Frygt eller af Trostløshed mod sin Keiser, og sendte hans Breve til Nero.

Bunder vedblev alligevel at fortsætte sit Maal; han reiste omkring i Gallien og opholdte Folket, og snart var et Forbund dannet, og han saa sig i Spidsen for en mægtig Hær. Galba besluttede sig ogsaa nu omstøbet til at slutte sig til ham, samlede Folk og fandt det saa fiendtlighedsindret mod Nero, at det straks udraabte ham selv til sin Keiser.

Nero hørte alt, men prøvede at lulle sine Dine for Faren. Han plejede hver Dag at samtale en kort Stund med sine Venner om Statsaffærer, men fandt dette Emne saa yderst ubehageligt, at han gjerne brød af for at spille for dem eller give dem andre Prøver paa sine Talenter. Han var særdeles høit af en Messine, der spillede Musikstykker ved Hjælp af Båndkraft, og plejede spægende at sige, at han vilde fremvise den paa Scenen, hvis Bunder vilde tillade ham det.

Men efterhaanden blev Efterretningerne mere og mere foruroligende. Bunder blev mægtigere Dag for Dag og udsendte overalt oprørske Proklamationer, i hvilke han kaldte Nero Unobørbud og en „ufsel Skuespiller.“ Navnet Unobørbud tilhørte Neros Fader og var yderst forhadet, men det var i Neros Dine intet i Sammenfigning med det andet: „ufsel Skuespiller.“ Han var i et Læg, da han første Gang hørte det, og i sit Kaseri sprang han op og kastede alt overende paa Bordet. Han kreds straks til Senatet og besluttede det at anvende al Statens Magt mod Bunder og sætte en Preis paa hans Hoved.

Men hele Verden var nu imod Nero. Rom stod paa Klippen til at gjøre Opstand. Tigellinus saa den Storm, som truede, og sin Karakter tro, besluttede han nu ikke blot at forlade sin Keiser, men ogsaa at paastande hans Røds. I Forening med en anden, Nymphidius, dannede han en Sammensværgelse, og det lykkedes disse Sammensværgerne at ophjæve ogsaa den pratorianske Garde mod Keiseren.

Nero blev sig nu den almindelige Misnøje og Forbitrelse fuldt bevidst, og Frygt betog for Alder hans Sjæl. Rødsel og Havntørst rasede vedeløvis i ham. Han tænkte paa atter at saa lat Tid paa Byen og at slippe Amphitheatrets vilde Dyr løs blandt Befolkningen, for derpaa midt under Forvirringen at flygte til Egypten; men hans Taster kom for en Dag og blev offentlig bekendte, og det tjente til at sørges Folkets Forbitrelse.

Tigellinus og Nymphidius saa nu, at Tiden var kommen; men de vilde nødigt gaa frem med Boldsomhed og foretrak at virke paa Neros seige Frygt. Derfor gik de til ham med nedslagne og forsædede Miner og fortalte ham, at alt var tabt, at Folket og Garden gjorde Opstand, og at han ikke havde et Øieblik at tabe, om han vilde søge sin eneste mulige Redning ved at flygte.

Nero blev fortvilet. Han saa sig om oberalt efter Hjælp, men kunde ingen finde. Han vandrede omkring i Paladset uden at vide, hvad han skulde gjøre, eller hvorthen han skulde fly. Erlænderne om hans mange Forbrudelser, og især om hans nærmeste Slægtningers Mord, stod for hans Sjæl og sørgede hans Røds. Han prøvede at saa et Skib til at bringe ham til Egypten, men ingen vilde adlyde hans Befalinger. En Kriger, som saa hans Rødsel, citerede en Linie af Virgil for ham:

„Er det da en saa rødsom Ting at dø?“ Han prøvede at tage Gift, men kunde ikke opdrive Røds nok til at tømme den. Hans Angst var forferdelig; han kastede sig paa sit Leie og bad, at en vilde komme og dræbe ham; men ingen var villig dertil. De udraabte han: „Mine Venner forlade mig, og jeg kan ikke finde en Fiende!“ Han flygtede affed til Tiberen for at drukne sig, men vendte tilbage ude af Stand til at gjøre det. Han tænkte paa at fremstille sig for Folket og med pathetisk Bøttalenhed appellere til dets Gunst; men Frygten for dette Folks Kaseri affholdt ham. Der i sit Palads stod Verdensherkeren, uden at have nogen Fiende for Dine, men med den Bevidsthed, at hele Verden nu var hans Fiende, og at der intet Haab var om at undfly.

„Findes der intet Stjulested, hvor jeg kan saa Tid til at tænke paa, hvad jeg skal gribe til?“ raabte han.

En af hans Frigivne, ved Navn Phaon, tilbød sig at føre ham til et Sted nogle Mil fra Byen, hvor han

kunde skjule sig en kort Tid, og Nero modtog ivrig Tilbudet. Han llede afsted uden Sko, uden ordentlig Paa-kledning, blot med en gammel Kæppe, som han traaf op over Ansigtet for ikke at blive gjenkjendt. Tre andre foruden Phaon ledsagede ham. Dette var hans sidste Nat. I Dagbrødet samledes Garden og udraabte Galba til Keiser, og Senatet kastede Balget. Nero blev erklæret for Statens Fiende og blev dømt til at lide Døden efter den gamle Republik's strenge Love.

Imidlertid llede Nero og hans Ledsagere affed til Phaons Hus, i Nærheden af hvilket de omstøbet standsede og steg af Hestene. De skyndte sig over en med Straa bedækket Mark hen til Bagsiden af Huset for ufeet af noget Dit at komme ind, og Nero traaf ind igjennem et Hul, der var anbragt i den lavere Del af Muren, og kom ind i et smudsigt Størelse, hvor han kastede sig paa en med et pjaltet Tæppe bedækket Seng. Her bragte man ham Brød, ved hvis blotte Syn han maatte dømmes, og Vand, der var til Ufælskhed urent, men som Tørsten dog nødte ham til at drikke.

Phaon havde givet en af sine Tjener Befaling til straks at bringe dem Underretning om alt, hvad der forefaldt i Rom, og det varede ikke mange Timer, førend et Bud kom og medbragte nogle Dokumenter. Nero greb dem ivrig og læste Senatets Proklamation, ifølge hvilken han skulde straffes efter den gamle Republik's Lov.

„Og hvilken Dødsmaade er det?“ spurgte han.

Phaon svarede, men svarede omstøbet: „Ifølge Republikens Lov skal den Mand, der lider Døden som Statens Fiende, aflædes nøgen, hans Hoved sættes mellem to Væle, og saaledes hængende skal han vidstet til døde.“

Nero gyste, men sagde intet. Derpaa traaf han to Dolle og svingede en i hver Haand. Han prøvede deres Ord, udskrokkte sine Arme og blev staaende saaledes, medens de Tilstedeværende ventede, at han nu vilde støde dem i sit Hjerte. Men efter nogle Dieblisks Forløb fik Nero roligt begge Dolle tilbage i Steberne, vendte sig til en af sine Ledsagere og sagde: „Syns en Graafang for din Ven!“

Abonner paa „Derold;“ kun 50 om Aaret.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Haarterminen ved Pacific Lutheran Academy begynder den 26de Mars.

Skolen tilbyder 5 Kurser: Det saaledes "Preparatory Course" svarer omtrent til 7de, 8de og 9de "Grade" i "Common" Skolen.

"Normal Course" indbefatter alle Fag, som hører til en "First Grade Teachers Certificate."

"College Preparatory Course" indbefatter alle Fag, som forbereder til Optagelse ved et amerikansk College.

"Academic Course" er særlig indrettet for saadanne, som ved Siden af de engelske Fag ogsaa vil lære Norsk. Det svarer i det væsentlige til den forberedende Afdeling ved Luther College.

"Commercial Course" er særlig arrangeret for saadanne, som vil lære Bogholderi med mere.

Ved Siden af disse er der ogsaa et fuldstændigt Kursus i Sang og Musik.

I gennem Vinterterminen vil der undervises i følgende Fag: Engelsk Litteratur og Grammatik, Kristendomskundskab, Algebra, Geometri, Fysik, Norsk, Læsning og Grammatik, Tydsk, Latin, Histologi, Religion, Bogholderi, Gymnastik, og Sang. Ved Siden af disse bliver der ogsaa Ekstra-klasser for Nykommere og andre, der særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Ekstra-klasser i andre Fag, hvor det viser sig nødvendigt.

Da der er mange, som ikke er stand til at være tilfiede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og sluttelig til de Klasser som er i Gang.

Skoleaaret er inddelt i tre Terminer, hver paa tre Maaned. I Skolepenge betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maaned. For ophold og opvarmet Værelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciplene under Børnernes Tilfælde en saaledes "Boarding Club". Paa denne Maade har de Raffet sig god, suad Kost til den virkelige Kostende. Saaledes var Gjennemsnitsprisen for \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned. Udgifterne for Skole, Kost og Logis for en Termin vil saaledes være omtrent \$42.00. Resten kommer da Bøger og Bøst. De nødvendige Bøger kan faa ved Skolen til meget

billig Pris. I Nærheden af Skolen er der flere Familier, hvor Disciplene kan faa sin Bøst udført paa meget rimelige Bittuar. Et Bærelse i Skolens "Basement" er stillet til Børnernes Raadighed, saa at de, som ønsker det, kan udføre sin egen Bøst og saaledes komme ud af det saa billigt som muligt.

Det kan derfor trykt siges, at alle Udgifter ved Skolen gennem en Termin ikke behøver at overstige \$50.00. Dette indbefatter da baade Skole, Kost, Logis, Bøger og Bøst.

For Kataloger og nærmere Oplysninger hende man sig til Skolens Bestyrer
R. J. Hong,
Parkland, Wn.

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.
Practical Horse-Shoer
and
Wagon - Maker.
All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

ABONNER

PAA

HEROLD.

Medlemmerne af
BOARD OF TRUSTEES
—For—

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Prof. N. J. Hong, President.
Rev. T. Larsen, Kasserer.
Mr. C. Losnes, Sekretær.
Rev. M. A. Christensen, og
Mr. Ingebrot Larson.

Bedes bemærket.

Gaver til det vordende Barne- hjem sendes herefter til G. O. Erickson, Menighedens Kasserer, Hestetor til O. L. Kraabel, Parkland Wash.
I. Larsen.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

LUMBERMEN'S STATE BANK

R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long, Vice Pres.
W. E. Bliven, Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

The Imperial Gas Lamp

Covered by U. S. Patents.

Admittedly the **BEST** light on the market and the most **economical**.

The Imperial burns common stove gasoline and gives a 100 candle power light at a cost of one cent per day.

One Gallon will burn 60 hours.

The needle keeps the burner clean, so it will not clog, and the gas-tube being in center of flame, insures a light that will not go out. There is no odor, no smoke and no flicker. The light can be raised or turned down just as with a gas jet or lamp. THE IMPERIAL is the most perfect light on the market and everything pertaining to it is the best to be had. IT WILL PAY TO INVESTIGATE.

Ben Olson "Reliable Plumber."

1009 A Str. :: :: :: Telephone Red 621.
TACOMA, - WASHINGTON.

THE METROPOLITAN BANK

Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åbent daglig fra Kl. 10. til 3.
Søndag fra Kl. 10. til 12.

W. W. Cassar.
C. W. Cassar.
G. G. Selvig.
F. G. Vandervelt.

President.
V. President.
Cashier
Asst. Cashier.

4 per ct Bente

Kontoret udbetales hver 6 Maaned, 1ste Januar og 1ste Juli. Besidninger paa alle Sted i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

PACIFIC HEROLD,

Udøvet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.

assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 50 Cts
Seks Maaned..... 25 Cts
til Europa pr. Aar..... 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merke:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg 50cts. i Sølv i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

„Herold“ vil i den nærmeste Fremtid sende Regninger til alle Abonnenter, som skylder for Bladet for et Aar eller mere. Vi vil da saa Lov til at gøre saadanne, som modtager Regninger, opmærksomme paa, at vi trænger Pengene, samt bede dem modtage samme som en venlig Paamindelse om, at vi venter Betalingen.

Det gaar ikke an for et Blad, der udgives saa billigt som „Pacific Herold“ at have mange gamle Forbrugere udestaaende uden at komme i Underbalance. Vi har ogsaa tænkt at prøve om muligt, at fordoble vor Subscriptionsliste inden Udgangen af dette Aar og har bestemt os til at modtage nye Abonnenter fra nu og til 1ste Januar 1902 for 25c.

Vil nu ikke De, kjære Læser, som en Ven af „Herold“, hjælpe os lidt med dette? De har sikkert en eller flere Venner og Veninder, som gjerne vilde give 25c for at saa „Herold“ fra nu indtil 1ste Januar, naar de bare vilde om det, og de vilde maaske, ved at fortælle dem dette, blive istand til at sende os en Lise af nye Læsere.

Tid fra Oakland, Cal.

Naar man, som tilfældet er, ser saa saa indsendelser i „Herold“ fra de forskellige menigheder inden vort distrikt, saa har vel dette ikke sjelden sin grund deri, at man ikke gjerne vil stille sig selv frem, eller give indtryk af, at tilslutningen i vedkommende menighed er saameget bedre end den virkelig er. Desuden: hvad der hænder paa et sted, hænder jo ogsaa ofte paa andre steder. Denne og hin begivenhed i en menighed, som man nok turde have lyst til at skrive lidt om i vore kirkelige blade, er jo mange gange ikke andet end, hvad der indtræffer i andre menigheder. Altsigevel er det interessant og vist ogsaa gavnligt for os at høre lidt om tilstanden i de forskellige menigheder rundt omkring i vort distrikt. Hos os er det som regel det første man ser efter, naar „Herold“ kommer, om der er nogen kirkelige nyheder fra denne eller hin menighed. Og kunde det er saa hos andre ogsaa. Her i Oakland har der ikke været meget at berette om saavidt. Med undtagelse af indvielsen af vor nye kirke, den 14de okt. ifjor, om hvilken der for en tid siden var berettet i „Herold“, har der ikke været noget særligt at skrive om. Palmesøndag havde vi imidlertid en meget høitidelig og i alle maader vellykket konfirmation, som jeg tænkte det maaske vilde glæde „Herolds“ læsere at høre noget om.

Den 28de okt. ifjor havde vi den første konfirmation i menigheden h. v. Der var dengang kun to, som blev konfirmeret, nemlig Adolf Jørgensen og Axel Jørgensen. Men omend konfirmandernes antal dengang var lidt, saa var dog denne konfirmation af den største vigtighed. Den bragte flere, baade af forældre og unge til at fatte interesse for konfirmationen, saa at der nu iaar var 15, som fremstillede sig til konfirmation. Jeg maa saa lov til at nævne disse konfirmanders navne. De 15 unge mennesker, som konfirmeredes var: Ella Andersen, Edith Hansen, Connie Andersen, Dora Clausen, Annie Miller, Annie Mohl, Caddie Brown, Laura Jørgensen, Lizzie Mohl, Trine Miller, Henry Hall, Otto Sørensen, Freddie Andersen, Einar Jørgensen og Paul Brown. De tre fortaente af disse har været lærerinder i vor søndagsskole lige siden den blev stiftet. Miss Connie Andersen har desuden ogsaa de sidste tre aar tjent menigheden som organist. Det fortjener at nævnes, at disse tre unge

damer har været taget sin gjerning med megen dygtighed og trofast. Med undtagelse af nogle saa søndage, som de har tilbragt paa landet, har de næsten ikke været fraværende en eneste søndag siden de begyndte. Hvor godt det er, naar alle lærere og lærerinder i søndagsskolen altid er tilstede. Det er ikke at vente, at en søndagsskole skal kunne have fremgang, naar lærerne ikke er stadige til at komme. Siden ifjor efteraar har nævnte unge damer gaaet til konfirmationsforberedelse i en særskilt klasse; men efter eget ønske blev de palmesøndag konfirmeret sammen med de andre unge. Om alle maa det siges, at de har været flittige og lærvillige. Skjønt flere af dem allerede havde maattet begynde at arbejde mødte de alligevel regelmæssigt og til undervisningen og lærte ogsaa sine lektier meget godt. Det har været nødvendigt hele tiden at have tre forskjellige klasser, og da nu hver klasse i flere maaned mødte to gange ugen, har det jo taget ganske meget af min tid blot at læse med konfirmander. Paa konfirmationsdagen var kirken smukt dekoreret med palmer, roser og grønt. Foran alteret var reist en „arch“ med et kors paa toppen. Prædikestolen, døbefonten og orglet skjules næsten aldeles af blomster og grønt. Sels af sangforets medlemmer var den dag blandt konfirmandernes tal, men alligevel sang først under Mr. P. Olfens ledelse, en for anledningen meget passende sang. Miss Edna Camp glædede os ogsaa med en solo; hun indtog desuden Connie Andersens plads som organist. Det antoges, at der var ca 300 mennesker i kirken den dag.

Det var isandhed en høitidelig og gripende stund, da de 15 unge mennesker knælede foran alteret, forat bibræste sig daadstøtte! Konfirmationen er jo altid en høitidelig og gripende handling, men under vore forhold var dette tilfælde med denne konfirmation i en særegen grad. En del af dem, som var tilstede, havde aldrig før leet en konfirmation, siden de kom her til landet, medens andre igjen ikke havde bivaanet en konfirmationsgudsstjeneste, siden de selv blev konfirmeret. Hvilken prædiken maa ikke denne konfirmation have været! — hvilke minder maa den ikke have vakt hos mange! Gud give, at mange derved maa komme til at betænke sin egen konfirmation; betænk, hvad ogsaa de engang lovede Gud: betænk, hvorledes deres forhold til Gud er nu! Herren velgigne nu ogsaa disse

unge, som atter har lovet ham trofast. Maatte de alle saa naade til at blive hos ham alle deres dage! Maatte nu ogsaa denne konfirmation bringe ret mange forældre og unge til at indse konfirmationens nødvendighed og gavnlighed, saa at der ogsaa i fremtiden maa være en stor flok af unge, som fremstiller sig til konfirmation! Det er at haabe, at flere af den store flok af unge mennesker, som findes i vor by, maatte følge deres eksempel, der lod sig konfirmerer, skjønt de var voksne.

Skjærtorsdags aften havde vi saa altergang for konfirmanderne og andre. Der var ialt 30, som den aften gik til Herrens bord. Søndag aften var der gudsstjeneste med altergang i det skandinaviske sprog. Paaskedag var der atter gudsstjeneste baade formiddag og aften. Om formiddagen var der ca 150 tilstede; aften-gudsstjenesten var ogsaa godt besøgt. Vi kan ikke andet end glæde os over, at kirkebesøget er saa godt som det er. En stor del af menighedsblotterne og andre, som besøger vor kirke, er søfolk. De er jo kun sjelden hjemme om søndagene. Men alligevel samler der sig en nok saa anseelig flok hver søndag, for at høre Guds ord. Og hvad der er endnu mere glædeligt er dette, at ordets kraft vider sig hos alt flere og flere. I den senere tid er 3 familier optagen i menigheden. Desuden er der ikke saa saa andre, som regelmæssigt bidrager til menighedens gjoremaal og som ogsaa kommer nok saa hadig i kirke; disse, haaber vi, ogsaa snart vil slutte sig til vor menighed.

Maatte nu kun vor kjære menighed være en sund og Gud velbehagelig velfort! Glem ikke at bede for os, I troende kristne, som læser disse linjer. Med Guds hjælp vil arbeidet nok da lykkes. Herren give os alle den rette visdom, den reite kjærlighed og iver i arbeidet for hans rige, i hvilken stand og stilling vi maatte være!

En kjærlig hilsen til „Herolds“ læsere.

J. N. A.

Paul Krueger og Bibelen.

Under en Jagtflugt saa D. Skagarsne omkring en Ild, og Samtalen drejede sig om Litteratur. I Selskabet var der Englændere, Hollændere, Tyskere og Bævre. Alle undtagen Paul indvillig sig rosende om at se de Forfattere og Figurer. Han roste sin lange Bibe og fortalte sig ganske rolig. Tyskerne og Englænderne var snart i et indrig

Orbliste om, hvem der var den største Digter, Goethe eller Shakespeare. Ellers vil de endte Engländerne sig til den ordknappe Mand og sagde: „Vor nu, Paul, hvem tror De er den største Digter, Goethe eller Shakespeare?“

„Jeg har ikke læst nogen af dem.“
Inurrede den berømte Mand med forbausende Nabenhertighed.

„Hvad for noget?“ raabte en Dystre, „her er en Mand, som Doerne kalder en stor Mand og han har ikke engang læst Goethe!“

„Og De har aldrig læst Shakespears?“ brød de en Engländer, „hvad har De da læst?“

„Jo denne Bog har jeg læst,“ sagde Paul, idet han trak en noget slidt og bestabiget Bibel ud af Lommen.

„Og uagtet jeg nu i 40 Aar har læst den sent og tidlig, saa har jeg dog ikke mestret Palyparten af dens Størhed. Siger mig dog, har nogen af hine Digtere meddelt mere Viddom, end jeg kan lære af denne Bogs Ordspog? Kunde nogen af dem finde helligere Ord end den gamle Digter blandt Israelderne, Kong David, har efterledt os i sine underfulde Salmer? Kunde Goethe eller Shakespeare have skrevet Solomons Sange? Vil jeg læse om Jagt, saa finder jeg det i Bibelen, vil jeg læse om Kjærlighed, saa maa jeg spørge, hvor I vil finde en Bog i Verden, som saa herligt og ensfoldigt beskriver den? Naar jeg vil have et Eksempel paa Taalmodighed, kan jeg da gjøre bedre end at studere Johs Bog? Naar jeg kommer i Tristelse, kan jeg da nogetsteds finde saadanne Ting som Daarstab bedre Mildet end i Beskrivelsen om, hvorledes den mægtige Samson tabte sin Styrke og sit Syn ved Dalajas Forræderi?“

„Lær jeg paa Benstab, saa siger mig, I Bogorme, hvor i al Verden kan jeg finde noget saa vakkert, som Skildringen af Davids Kjærlighed til sin Ven Jonathan? Kan nogen Bog rildre os en Sønns Pligter mod sin Fader saaledes, som Bibelen gjør? Hvilsten Bog kan bedre undervise os om vore Pligter mod Fædrelandet?“

Brænd op til Tiendebete af alle Leuger i Verden og giv hver Dreng og Pige en Bibel, og den næste Slægt vil blive bedre og ærligere, forhaabningsfuldere og modigere, mere velgjørende og veltalende, elskværdigere og mere ilfreds end alle Mænd og Kvinder i vor Tid synes at være.“

Dysteren drog sin Hat mere ned paa Øinene og sagde intet mere om Gøsthe.

Englænderen trak en Flaske ud af Lommen og stillede Grundingen om Shakespears ned, medens han lagte efter et andet Samtalerumme. Men Paul strævede satte sig til at læse Fortællingen om Noas og Ruth, som han læs kunde omtrent udenat.

Denne Mand er det, som Englænderne nu søger at stillere og som vor Regjering søger, at den ikke kan møde hverken som Præsident for Doerne eller som Privatmand. Og Hovedgrunden maa vist være, at han ikke har læst Goethe eller Shakespeare, men har lært sine Frihedsstanter og Fædrelandskehed af sin gamle Bibel. Enkleligt er det Folk, som vælger og beholder en saadan Mand til Præsident.

Hvor gammel er Kinesernes Kultur?

Kineserne paastaar, at deres Kultur er den ældste af alle Folks og mange har de vantro tager saadant for god Kist. Derfor ser man, at Tidsskrifter og Dagblade uafsluttelig omtaler Kinas Kultur som urammel. Udtalelser som disse lees hyppigt: „Paa den Tid da Ægypterne byggede sine Pyramider, havde Kineserne allerede opfundet Krubiet, lange før Joniskerne havde de Skrivekunsten og Glasfæst samt læbte sig i Silke.“ osv. Men de seneste Granskelinger i Kinas Historie har blotstillet alle saadanne Paastande som pure Bedrag. Kineserne er bekjendte for sin Lognagtighed, saaledes er ogsaa deres historiske Kilder saebelagtig upaalidelige og fulde af Overdrevlser. Det viser sig mere og mere, at der i Virkeligheden er meget lidet af Kinas Kultur, som stammer fra Landet selv, at dets Kultur er forholdsmæssig ung; fremdeles, at Landet slet ikke, saaledes som man hidtil har antaget, paa det strengeste har ubesluttet andre Folks Kultur; og endelig at deres Skilbestrifter slet ikke beretter Kjendsgjerninger, men kun fortæller Mygter og Overleveringer, som desuden er meget fabelagtige og fantastiske.

Grundige Undersøgelser af Dystere som Fader og Plath, af Englænder som Williams og Kingsmill, af Italieneren Ferrari og Russeren Knyshikhomskov har uopdrivelig fastslaaet blandt andet følgende:

Den kinesiske Kultur er meget yngre end Ægyptens og Ægyptens.

Paa den Tid, da Profeter virkede i Israel, og Grækenland førte Perser-

helgnerne, saa Kina endnu i raat Vordari.

Omtrent 225 før Kristus lod den donærende fineste Reiser ubelagge alle historiske Berter fra ældre Tider. Alt hvad der senere er skrevet om de ældre Tider, er enten Overleveringer eller Fantasiestillede.

Høist 700 Aar tilbage før Kristus træffer enkelte troværdige Skerretalinger, deriblandt Beretningen om Kinesernes Religionstilfælde Koniusus, som levede omtrent 500 Aar før Kristus.

Kinesernes Skrifteegn blev først udviklet 200 Aar før Kristi Tid.

Det kinesiske Rige har ikke bestaaet som et helt Verdensrige længe end siden 140 før Kristus og blev grundet af Keiser Kunt.

Samtlige Kunster og Opdagelser, som Kineserne tilskrives den høieste Udder, er ikke bare forholdsmæssig nye men for en stor Del indførte fra andre Folkelag Marhundreder efter Kristi Fødsel.

Med Grækerne, Perserne og Romerne ligesaa vel som med Isøerne har Kineserne havt Forbindelse og tilegnet sig meget af deres Kultur.

Først i det fjerde Marhundrede blev Kristendommen indført i Kina.

Forskøteller har været ovet i Kina ikke blot mod Kristendommen, men ogsaa mod Taolæren, Buddhismen, Jødedommen og Muhammedanismen.

Omtrent 100 Aar siden trængte de stilliserede Landes Kultur ind i Landet.

Man betænke, at bare af kristne Missionærer var der mere end 3000 i Kina. Den, som vil danne retskædig, forundrer sig ikke saameget over Folkets Opstand mod de fremmedes Overmagt, som ikke sjelden blev Overgred.

De overtroiske og undertrykte Masser behøver den Befrielse og Dyrkning, som det glade Budskab om Frelsen ved Kristi Blod bringer arme Synere.

En Lærdom af sure Gbler.

En Mand havde en stor Frugthave og indbød en Ven til at komme og jamae paa Frugten, men han afsløj Indbydelsen.

„Vil du ikke smage paa mine store, deilige, saftfulde Gbler,“ sagde han, „som kun ind, og du vil nyde dem med Velbehag.“ men Dennen besatte sig

gentagne Gange, indtil Gleren af Frugthaven forundret spurgte om Grunden til denne besynderlige Udfærd.

„Nu vel,“ svarede den anden, „fordi dine Gbler er altfor sure. Jeg smogte en Dag paa nogle, der var faldne ned over Gjerdet fra de yderste Træer, og jeg har slet ikke lyst til at forsøge flere.“

Gleren lo hjertelig: „Vel, den Sort Gbler er ogsaa naturligt sure, og Træerne har jeg plantet i Udsigten af min Have for at forhindre Tyve fra at stjæle min gode Frugt, saa du maa ikke dømmes efter dem. Nei, kom ind, kom i Havens Centrum, og du vil finde noget ganske andet.“

Dennen gik ind og fandt den herligste Frugt, han nogensteds havde spist.

Lignende Felttagelse begaar mange, naar de træffer paa kolde, brantne kristne eller sloy Forlyndelse af Ordet. De siger: bedre da at være uden Kristendom. Du kan ikke nyde det virkelige gode i Udsigten. Kom indenfor, kom lige ind til Centrum, kom til Kristus, og du vil ikke blive stoffet. Smager og ser, at Herren er god, sialig er hver den, der forlader sig paa ham.“

Kostbar Kjærligheds- virksonhed.

Oddfellow-Ordenen i Staten Texas holdt nylig sit Aarsmøde eller Storloge i byen Dallas. I Stormester Andersons Aarsberetning findes følgende Opogaver, som var alle stor Opfigt blandt de forsamlede Logebrødre og lafter et merkværdigt Syn over denne Ordens meget roste Kjærlighedsforsonhed. Storlogen udbetalte nemlig i det forløbne Aar til de enkelte Loger \$134,393.46. Af denne Sum blev kun \$28,362.48 anvendt til at undersøtte søge Brødre, hjælpe Guler, opdrage forældreløse, begrave Logebrødre og Logebrødres Hustruer, opholde Gjem for forældreløse og hjælpe i særøgne Nødsstifælde. Af de øvrige \$106,028.98 blev nemlig \$100,225.07 brugt til at beskride Udgifterne til Beskytelsen og andre Tlemed. Resten af Pengene er i Kassen. „Det vil med andre Ord sige,“ berettede Stormesteren: „Det koster os \$100,225.07 at saa udbetalt \$28,362.48 og besøge de syge, hjælpe de stabelde, begrave de døde og opdrage de forældreløse.“

Ordenen gjør altsaa den Erfaring, som ogsaa andre Løger ikke saa sjelden har gjort: De enkelte Medlemmer maa betale ofte og det dygtig, for at de disse Embedsmænd og Bestyrelsen kan trække stor Løn. De Penge, som altsaa mange mener skal være til at understøtte trængende, kommer saaledes for den største Del ikke de nødtvungne tilgode, men flyder i deres Lommer, som allermindst behøver Understøttelse.

„Der Luth.“

Lawrence.

H. E. Hoff og hans søn Gustav har begge solgt sine farme til en Hr. Monse fra Bottineau Co., N. D.

Gustav har kjøbt en større farm nær Fir i Staquit Co., Wash., og slutter allerede denne uge hermed.

H. E. Hoff forbliver ved Lawrence. Hans Hustru agter at gjøre en tur til Wisconsin for at besøge slegtninge og venner.

Mrs. D. Knudson var meget daarlig men er nu bedre, ligeledes har sygdom gjæstet J. S. Johnsons hjem, ved Guds naade er dog alle i forbedring.

Ved sidste menighedsnæst blev det besluttet at Religionsstolen skulde besøge den 3die Juni og holde mindst en maaned. En ansøgning til menigheden fra Wash. Lane om en par måneders ferie, paa grund af daarlig helbred blev ham enstemmig tilstede.

Hr. J. Stolle ankom til Lawrence Lørdag den 4de Mai fra S. D. Trods sin høie alder er manden rask og rørig. Vi ønsker ham hjertelig velkommen iblandt os. Han har en datter og flere børnebørn som bor ved Lawrence.

G.

„Trøstebrev“

skriver, at hun for flere Aar siden gav Gud sit Hjerte og tilføjer: „Han har været mig nær og hjulpet mig igjennem mange Vævelser og Trængsler, og indtil nylig har jeg hvilet i fuld Tillid til Jesus; men i de sidste Maanedes har jeg følt mig kaldt, og det synes for mig, som om det godt og helligt er udenfor min Rækkevidde. Jeg har ingen kristne Venner og er uhyggelig over alle at turde tro mig at være en kristen mere.

En stesler som Evar: Kjære Ven,

Jeg vil forsøge at hjælpe dig, og jeg vil bede for dig. Raadsag dig selv først og fremst, om du har samtykket i nogen særegen Synd eller bærer paa en Synd, du ikke har bekendt og derfor ikke været Forladelse for. Gaa efter saadan Raadsagelse til Guds Raades Trone og bekendt, at du har handlet ilde og bed om Naade og Fred. Gaa til Jesus, som du gjorde første Gang, og han vil modtage sit bodsærdige Barn som en hjertelig Fader gjør. Giv ham da ny Trost, arbejd for ham, vær levende Bibne om ham; thi ved at læse hans Gjerning og Lyse for ham, vil vi vokse i Anden. Læs hver Morgen, om kun et eneste Sprog af Guds Ord og læn paa det Dagen igjennem og se op til ham, din Herre og Konge, som din bedste Ven. Tro ikke, at du ikke er en kristen, du er endnu hans egen.

Betalt til Parkland lutherske Barnehjem.

West Coast Gro. Co., Tacoma	\$25.00
Linberg Gro. Co., Tacoma	5.00
C. D. Basse, Tacoma	2.00
Wm. Birmingham	5.90
Wiegel Candy Co.	5.00
B. W. McKee	3.00
Miller Bros.	5.00
M. D. Campbell, Parkland	5.00
Herlad Selvig, Tacoma	5.00
Northwest Gro. Co.	5.00
Mr. & Mrs. Petersen, Tacoma	1.00
Wumb. State Bank, Tacoma	10.00
Stone Fisher & Lane, Tacoma	5.00
Dave Gross, Tacoma	2.50
Dickson Bros.	5.00
Ellis H. Gross	2.00
J. M. Kentsen	2.50
Tacoma Clothing Co., Tacoma	5.00

Til Christian Cooper.

Mrs. D. A. Greibrot, Parkland	\$1.50
Adolph Salverson, Duluth	.50
Mrs. Anne Andersen, Duluth	2.00
En udenavut, Fresno	1.00
E. D. Erickson, Kassierer.	

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerarbejde.

A BEAUTIFUL SPRING!

Kraabel & Erickson

PARKLANDS WIDE AWAKE MERCHANTS

ARE JUST SPRINGING ON THE

MARKET, A FRESH AND

WELL SELECTED STOCK OF

Dry Goods and Notions,

Boots and Shoes

Hats and Caps.

BESIDES THEIR

Regular Line of

Fine Family Groceries,

Drugs,

Shelf Hardware,

Flour,

Tinware,

Feed,

&c. &c. &c. &c. &c.

Farm Produce taken in exchange for

Goods same as Cash at highest Market Prices.

They solicit your Inspection of their Goods

and Prices, confident that they can suit you.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific Lutheran University.—

Løst Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Tienende Hus ved det nye Gastræffsted for Emigranter Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reifende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og haar Emigranterne til med Haand og Fod.

Holt for Emigranter fra Sebas, tjenes med Belt Line Street Car lige til Bæren.

Pacific Distrikts Præster.

- Hudson O. G. Gensler, Idaho.
- Hudson J. R. 2106 Hedline Str. Oakland Cal.
- Waffen J. Box 175 Modish Wn.
- Thorp P. Cor. N. & Post Streets Seattle Cal.
- Christensen W. N. 1422 7th Ave., Seattle, Wn.
- Carlson, P. H. W. Box 404 Hanford, California.
- Holt P. G. Stanwood, Wash.
- Wrenberg C. 1803 Homer St. San Francisco, Cal.
- Daguerre, O. 2900 Lombard Street, Everett, Wash.
- Garstad, N. Verfland, Wash.
- Golden, O. W. Waria, Oregon.
- Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.
- Kang, H. P. 130-12th St., San Francisco, California.
- Karlson, L. Verfland, Wash.
- Kant, Geo. O. Box 236, Fairhaven Wash.
- Widsten, E. Box 97. Silver, Wash.
- Wheeler, N. Elmerston, Oregon.
- Sperati, G. H. 2000 So. J Str. Tacoma, Wash.
- Stensrud, G. W. 233 12th Str. San Francisco, Cal.

Gust. Morton, Bestyrer. Tel. Bar 481.

Puget Sound Tea Co

IMPORTÖRER

Wholesale og Retail Handlere

— i —

THE KAFFE OG SPICERIER.

Stort Oplag af Kjøkkentoi.

128 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

Handy Volume Classics.

Faaes overordentligt billigt og pent udstyret.

Hver Bog er 6 x 4 1/2 T. trykt med store og tydelige Typer paa udmærket godt Papir, godt indbundet i Lærredsbind med Silkehaand og Solvtryk.

Prisen er blot

Enkelte Exemplarer 18c
i Partier paa 6 Exemplarer 16c
- - - - - 12 - - - - - 12c

Skriv til

E. W. A. Howles,

177-178 MONRO STR. CHICAGO, ILL.

Bekjendtgjørelse.

Alle pengedeløb til Pacific Distrikt sendes herefter til distriktets kasserer, N. J. Hong, Parkland Wn.

Carlo A. Sperati.

The

Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to

Louis Lange Pub. Co.,
St Louis, Mo.

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Skohandler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

Vor Frelasers norsk luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St. TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndagskole.
" 11 A. M. Høimessgudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maanedens Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m. i Maanedens Kvindeforening.

Lindahl Photographer

1112 Pacific Ave.
California Building,
TACOMA - - - WASH.

Mer !!

Alle som sender os penge til at betale skal paa lotter med, med angive nøjagtig beskrivelse af lotterne (saa som lotterns nummer, samt hvilken "Block" og "Addition" de ligger).

Uden at vi haar disse oplysninger faar vi ikke være ansvarlige for om en fell begaer.

Edv. Isacksen.

Eneste norsk Urmager i Tacoma.

607 Tac. Ave. og 11th Str.
Et pent Udvalg af ELGIN og WALTHAM Ure for Salg.
Tel. Black 268.

J. M. Arntson,
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter og alle Ejendoms, Rentaffæ, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - - - WASH

Bøger tilsalgs.

- Synodens Salmebog. I Skindbind \$ 65
 - " " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk 1 00
 - med rødt Snit og Albumspånde 1 75
 - Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik 75
 - Norske og engelske Bibelhistorier 25
 - Katekismer 15
 - Jössendals Billed ABC 15
 - Syno albertninger, Pacific Distrikt 25
 - Ny Testamenter 25
- Spar Tid og send til os efter disse Bøger.

Adresse
Pacific Lutheran University Ass'n
Parkland, Wn.

P. E. Hofstad, "Skredder"

Færdiggjorte klæder paa Bestilling.

Alle slags Reparationer til rimelige Priser.

513 So. 11th Str. Tacoma, Wash.

Abonner paa "Pacific Herald" kun 50c om Aaret.

Parkland-Nyheder.

Mr. E. Einland har en Tid tjent som Jurymand i Tacoma.

+++

Mr. M. Masfo og Ristvedt rejste forleden Mandag paa Fiskeri til Whatcom.

+++

Dr. Ole Pedersen, Mr. J. Sundes Stedfater, ventes i disse Dage hid fra Wittenberg, Wis.

+++

Mrs. J. Rosholt fra McIntosh, Minn., har besøgt Parkland nogle Dage, men er nu rejst til Slagtninge og Benner først i Rent, og derefter vil hun til Stanwood.

+++

Paa den nye Grube for elektrisk Bane mellem Fern Hill og Parkland arbejdes nu med en stor Styrke. Man taler om at have den færdig og i Gang inden 4 a 5 Uger, og da skal vi høre to Timer saa hurtig Befordring til Tacoma. Dette vil give os omtrent saamegen Streetarbejdsning som vi havde, da vi begyndte at bygge Skolen.

Fra andre Kanter.

Den Whatcom har kjøbt Sandveret for 55 tusinde Dollars.

+++

Postministerne i Leifson's Vertshus i Fairhaven er paa Stride for at saa større Løn og kortere Arbejdsdag.

+++

The Pacific Oil Wells Co. i Tacoma har begyndt at grave den 3de Oliebrønd, som er vaabegyndt i Fairhaven. Endnu har man dog ikke opdaget nogen værdifuld Oliefyndning, men man arbejder dog med godt Haab.

+++

Smelteren i Tacoma, som for nuværende daglig tager imod 400 Tons Malin, skal arbejdes betydelig. Tilbygninger og andre Forbedringer skal komme til at koste omkring 260 tusinde Dollars. Men da skal denne Smelteovn staa færdig til ca 600 Mand.

+++

I San Francisco er en Advokat og en forhenværende Dommer nylig bleven dømt til 6 Maaneders Slaveri "for contempt of court," fordi han havde raadet en Klient til ikke at efterkomme Rettens Paalæg om at ud-

levere en Del Eiendom i hans Besiddelse.

+++

Ogsaa et Blytrust holder paa at komme ihand i St. Louis. Derfra horettes tillige om et andet Slags Trust, nemlig at 6 Mand og en Kvinde har forenet sig om at stalle sig saaledes, at de kan tjene Penge paa Assuranseselskaber. Fem af dem er allerede arresterede paa Grund af nogle Ildbrande.

+++

Udsærlig fra Tacoma Havn siden Nytaar belæber sig til en Bærdi af ikke fuldt otte Millioner Dollars, og Indførsel til lidt over to og en halv Million. Udsærlig til Alaska har steget mest i den senere Tid. I Maris udsærlig herfra til Alaska Bærdi til en Bærdi af \$162,500, men i April beg det til \$289,900.

+++

Tacomas nye Skibsbyggeriselskab har netop vaabegyndt Bygningen af sit første Fartøj nemlig en firemastet Barkentine 240 Fod lang, 42 Fod bred og 17 Fod dyb. Dette Selskabs Skibshverft er paa begge Sider af Duquoy Alve ikke langt fra den store Sagmølle tilhørende Tacoma og St. Paul Lumber Co.

+++

Hilipinoerne lader ikke til at ville overgive sig trods Aguinaldo's Opmantringer og Gen. McArthur's Proklamationer. Det heber, at Gen. Gaillet skal have overtaget Ledelsen af Arig-operationerne mod Amerikanerne efter Aguinaldo. Han stibret som en duellig og dristig Guerilla-Kriger, haard og ubøielig og til det yderste uforsonlig imod Amerikanerne.

+++

I New York har man i den sidste Tid spekuleret voldsomt med alle Slags Aktier. Den store Forretningsmand J. J. Hill er bange for at der ikke vil komme noget godt af saadan Spekulation. Den Gie dennes sagde han i New York: "Gevinster, som paa den Raade vindes paa Aktienmarkedet, tabes igjen som Regal." Det er Jim Hills Erfaring og alle fristne giver ham Ret, idet de har erfaret, at det, som med Skyden kommer, med Sorgen gaar.

+++

De sidste Efterretninger fra Sydafrika tyder paa, at Boerne markværdig nok fremdeles holder de vægtige Eng-

lændere Stangen. Delagoa Baybanen har Boerne ødelagt en stor Del af.

En engelsk Korrespondent fra Pretoria vaabnaar, at der trænges flere friske Tropper og siger halvt haadløst, at dersom Krigen ikke i Sommer standser, saa maa man forberede sig paa, at den vil vedvare et Aar til. Ifølge Englands egen officielle Rapport har denne færgelige Krig berøvet 714 engelske Officerers Liv, og 14,264 Mand er faldne. Deruden er 4 Officerer og 314 hjemsendte Mand døde; og 2493 Officerer og menige har maattet forlade Armeen som udgatte. Alligevel er England for stolt til at afstaa fra sin uretfærdige Kæmpe. Og alle de andre Magters Forhold til denne Krig er saa stor Banære og gyselig Gærnel som det stolte Rom's Gladiatorkampe tort for Romerrikets Fald.

Mrs. Christensen's Barnehjem.

Der er et saadant Hjem her i Parkland. Det er ogsaa fuldt af Børn, men Mrs. Christensen anster at meddele, at hun for nuværende ingen trængende Børn har. De betaler alle for sig. Deraf faar hun sit Udkomme og derfor ikke længer trænger Bidrag. De tre forældreløse Børn, som hun for havde, blev overtagne og forsergede af Menighedens Barnehjemkomite. Saa snart Mrs. Christensen maa tage mod ubemidlede Børn skal "Detold" underrette derom. Af alle fremmede Børn, som vi har her paa Religionskolen er det inn lille Kristian Cooper, som trænger milde Gaver.

Til mit Barnehjem.

Mrs. S. deberg, Carbonado . . . \$3.65
Pastor Skrem 5.00
Pastor Solseth 3.50
Pastor Rogulle 2.50
D. D. Otis, Stoughton 2.00
J. H. Olsen, Astoria 1.00

Ojertelig tak,
Eija Christensen.

Til Alaskamissionen.

Jeg har modtaget per fragt paa Northern Pacific 1 set tænder. Men hvem senderen er har jeg endnu ikke hørt.
R. H. Christensen.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
15TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. OFFICE BLACK 1391.
RES. WHITE 81.

TACOMA, WASH.

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

226 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

VISSELL & EKBERG

Skandinavisk Boghandel.

Et stort Udbalg af Skandinaviske Bøger og Tidsskrifter. Vi ere Agenter for Bøger udgivne af Lutheran Publishing House, Decatur, Ga.

Billets- og Daabstester altid paa Lager.

Specielle Priser til Søndagskoler og Universiteter.

1338 Pacific Ave.,

TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Landlæge.

Crown and Bridge Works Speciality
Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.

Any person wishing a patent and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handwritten Patents sent free. Utmost accuracy for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year, four months, \$1. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co. 35 Broadway, New York
Branch Office, 617 F St., Washington, D. C.

Dr. D. A. Gove,

SPANAWAY.

All calls answered promptly.